

ชื่อผลงานวิจัย	การเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เรื่อง การเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในประจำปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
ผู้วิจัย	นางสุพัตรา วงษ์สวัสดิ์ ตำแหน่งครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
โทรศัพท์	097-1855404 E-mail: cleopatra2161@gmail.com
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	พ.ศ.2567
ประเภทงานวิจัย	ประเภทที่ 1 วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เรื่องการเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 2) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เรื่องการเขียนเรียงความ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย คือ (1) แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ (2) แผนการเรียนรู้บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น (3) โดยการสุ่มตัวอย่างเจาะจง 1 ห้องเรียน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลการเรียนรู้ด้านทักษะการเขียนเรียงความเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

บทที่ 1 บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาไทย การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีมาอย่างยาวนานโดยมีอยู่ในหลักสูตรตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2503 ในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยทุกระดับยังไม่อยู่ในมาตรฐานที่พึงพอใจ ในมุมมองของนักเรียนไทยไวยากรณ์เป็นเรื่องยุ่งยาก และ ซับซ้อนนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะพบว่า การเรียนภาษาที่หนึ่ง และ ภาษาที่สองนั้นแตกต่างกัน การเรียนภาษาที่หนึ่งเป็นการเรียนรู้ แบบธรรมชาติในขณะที่การเรียนภาษาที่สองเป็นการเรียนรู้โดยการสอน ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้กฎเกณฑ์จึงสามารถผลิตภาษาออกมาได้ (สุพรรณรัตน์ วังไ, 2546: 2-4) ทำให้ผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้าและย่อท้อต่อการเรียน ดังที่ Leech and J. Stvartvik (1975: 11) กล่าวว่านักเรียนที่เรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมานานปีแล้วแต่ไม่สามารถใช้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารได้อาจเป็นเพราะนักเรียนเกิดความรู้สึกเหนื่อยล้าในการเขียนภาษาอังกฤษที่มีแต่ในตำรา ดังนั้นครูผู้สอนที่เน้นทักษะการเขียนให้นักศึกษาปฏิบัติได้จริง และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ และเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านทักษะและด้านวิชาการ (ชัยวัฒน์ วรรณพงษ์, 2541: 8) ทักษะการสื่อสารประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการ

ฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน การเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการเรียน หรือการทำงาน การเขียนที่ดีนั้นมีความสำคัญมาก เพราะการเขียนสามารถเชื่อมต่อ สื่อสารและทำให้ไอเดียที่คุณมีอยู่ในความคิดของคุณสามารถบรรยายผ่านทางตัวอักษรให้กับผู้อ่าน และสามารถทำให้คุณบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการที่จะทำการเขียนเพื่อติดต่อขอเข้าพรีเซนตงานให้กับลูกค้า เป็นต้น สำหรับการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะของการเขียนเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อ การดำรงชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เช่น ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ จินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึก และอีกมากมายซึ่งไม่สามารถจะกล่าวได้ทั้งหมด อีกทั้งยังเป็นการบันทึกเรื่องราว ต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐาน ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะเป็นยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศ มีระบบอินเทอร์เน็ตใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นก็ตาม และการสื่อสารไม่ว่าจะใช้รูปแบบใดก็ตาม จะต้อง มีความรู้พื้นฐานทางด้านการเขียนเพื่อสามารถสื่อสารให้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสมตามเนื้อหาสาระนั้น ๆ เพราะการเขียนมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

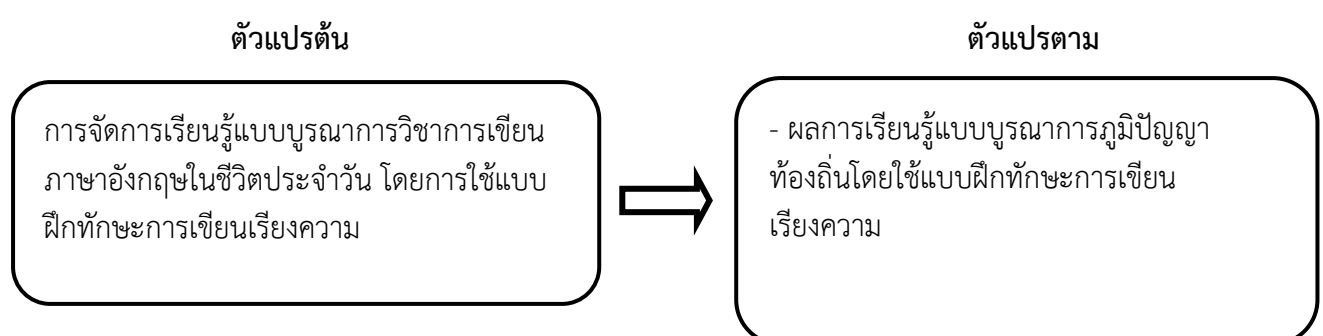
จากการสอนวิชานี้ในช่วงแรก พบว่า ผู้เรียนบางคนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานกำหนดไว้ ซึ่งอาจเกิดจากเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง เขียนประโยคไม่ได้ ไม่สามารถเขียนบทความที่เป็นประโยคยาว ๆ ไม่ได้ ไม่ยอมรับการเรียนภาษาอังกฤษ จึงอาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและไม่ตั้งใจเรียน ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ดังนั้น ผู้สอนจึงคิดหาแนวทางและเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ที่น่าสนใจและทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนมาใช้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการให้ฝึกเขียนบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเอง ให้เลือกตามความสนใจโดยการสืบค้นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ด้านวัฒนธรรมของคนไทย เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ตนเอง อีกทั้งได้ฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแบบฟอร์มการเขียนเรียงความตามประเด็นและหัวข้อให้ปฏิบัติการเขียนจากแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเรื่องวัฒนธรรมในท้องถิ่น

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการจัดการเรียนรู้บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการเขียนในชีวิตประจำวันเรื่องการเขียนบทความวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการสืบค้นความรู้สร้างองค์ความรู้ของตนเองมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาการเรียนรู้อการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามคำศัพท์

1. การเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึงกระบวนการจัดประสบการณ์ ความรู้ ความสนใจ ความสามารถ เชื่อมเนื้อหาสาระวิชาเรียนรู้วิชาการเขียนในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกันให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสามารถ นำความรู้ ทักษะ ไปสร้างองค์ความรู้ของตนเองในรายวิชาการเขียนในชีวิตประจำวัน ด้วยการเขียนบทความ เกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น
2. วัฒนธรรมในท้องถิ่นหมายถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตที่นักศึกษาสนใจ ในเรื่องการค้าขาย วิทยาศาสตร์ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ถือปฏิบัติกันมาในท้องถิ่น
3. แบบฝึกทักษะการเขียนหมายถึง แบบฝึกการเขียนบทความวัฒนธรรมในท้องถิ่น กำหนดเรียงลำดับ ขั้นตอนการเขียนเรียงความที่ถูกต้องตามหลักการ
3. ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลคะแนนจากการเขียนบทความวัฒนธรรมท้องถิ่น

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี

โรเบิร์ต กาเย่ (Robert Gagne) เป็นนักปรัชญาและจิตวิทยาการศึกษาชาวอเมริกา ผู้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการสอนที่มีชื่อว่า ทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ (Condition of Learning) ซึ่งเป็นทฤษฎีแบบผสมผสานที่เกิดขึ้นโดยการนำเอาทฤษฎีการเรียนรู้แบบสิ่งเร้าและการตอบสนอง (S-R Theory) กับทฤษฎีความรู้ (Cognitive Field Theory) ในลักษณะของการจัดลำดับการเรียนรู้ ซึ่งการที่กาเย่เลือกที่จะผสมผสานแต่ละทฤษฎีเข้าด้วยกันนั้น เพราะเชื่อว่าไม่มีทฤษฎีใดสามารถอธิบายการเรียนรู้ของบุคคลได้โดยสมบูรณ์

ทฤษฎีการเรียนรู้ (learning theory) การเรียนรู้คือกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด คนสามารถเรียนได้จากการได้ยินการสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็กและผู้ใหญ่จะต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม ผู้ใหญ่มักเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่ แต่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ที่จะให้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้เช่น ความเป็นกันเอง ความเข้มงวดกวดขัน หรือความไม่มีระเบียบวินัย สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไข และสถานการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

การเขียน คือการสื่อสารชนิดหนึ่งของมนุษย์ การเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ให้เป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้อ่าน เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านได้เข้าใจ ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ แล้วสามารถนำมาบอกต่อกับบุคคลอื่นได้ตามที่ผู้รับสารได้รับ เครื่องมือในการเขียน เช่น ดินสอ ปากกา สี พู่กัน กระดาษ กระดาน ฯลฯ การเขียนจะต้องเขียนเป็นภาษา ซึ่งอาจเขียนเป็นภาษาเดียวหรือหลายภาษาก็ได้

ประเภทของการเขียน

การเขียนสามารถแบ่งออกได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ รูปแบบ เนื้อหา และวิธีการนำเสนอ

1. การเขียนเชิงสารคดีมุ่งเน้นนำเสนอข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ ได้แก่ บทความ ข่าวสาร สารคดี รายงาน ตำราเรียน เอกสารทางวิชาการ

2. การเขียนเชิงบันทึงคติมุ่งเน้นสร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

เท็ดคัทดี้ เบ็ตทอง (2561: 37) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ไม่ใช่ทฤษฎี หรือแนวคิดเชิงการสอน แต่เป็นทฤษฎีที่อธิบายความหมายของการเรียนรู้ และกระบวนการความเป็นมาของความรู้ ดังนั้น การนำทฤษฎีนี้ไปใช้จึงจำเป็นต้องพิจารณาตามแนวทางและการประยุกต์นำไปใช้อย่างเหมาะสม ดังที่ Bednar (1991 อ้างถึงใน เท็ดคัทดี้ เบ็ตทอง. 2561) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญเบื้องต้นว่า การสร้างการเรียนรู้ (Constructed Learning) ความรู้จะถูกสร้างจากประสบการณ์การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างสิ่งแทนความรู้ (Representation) ในสมอง การเรียนรู้เป็นการแปลความหมายตามสภาพจริงของแต่ละคน การเรียนรู้ได้มาจากผลลัพธ์ของการแปลความหมาย ตามประสบการณ์ของแต่ละคน การเรียนรู้เกิดจากการลงมือกระทำ การเรียนรู้เป็นการที่ผู้เรียนได้ลงมือทำโดยอาศัยพื้นฐานของประสบการณ์เดิม การพัฒนาความคิดรวบยอดของตนเอง ได้มาจากการแบ่งปันความคิดภายในกลุ่ม ขณะเดียวกันก็ปรับเปลี่ยนการสร้างสิ่งที่แทนความรู้ในสมอง (Knowledge Representation) ที่สนองตอบต่อแนวคิดที่หลากหลายนั้น หรือกล่าวได้ว่า ขณะที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเรียนรู้โดยการเสนอความคิดเห็นผู้เรียนจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ของตนด้วยและสร้างความหมายของตนเองขึ้นมาใหม่

Nick Selly (1999 อ้างถึงในกรมวิชาการ และกระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 156-157) ได้อธิบายแนวการสอนคอนสตรัคติวิสต์ ว่ามีเป้าหมายรวม ระยะยาวมีการส่งเสริมความสามารถทางสมองของนักเรียน รวมทั้งส่งเสริมด้านปัญญา ความคิดสร้างสรรค์และความคล่องแคล่ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วรารักษ์ ภูพันธ์ (2565) การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผ่านแอปพลิเคชัน ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75:75

งานวิจัยในต่างประเทศ

AL-Garni and Almuhammadi (2019) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร (CLT) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 21 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 21 คน กลุ่มทดลองได้ถูกสอน โดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร 3 ประเภท คือ การสัมภาษณ์ การแก้ปัญหา และการแสดงบทบาทสมมติ ในขณะที่กลุ่มควบคุมถูกสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลอง กลุ่ม ทดลองมีคะแนนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สามารถสรุปผลการวิจัย ที่สอดคล้องจากงานวิจัยนี้ได้ว่า พฤติกรรมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของผู้เรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติมีการพัฒนาขึ้นดีกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยการเรียนเชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ความพึงพอใจของผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคและวิธีการสอน และประโยชน์ที่ได้รับ งานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและนำไปเป็นต้นแบบในการพัฒนาในรายวิชาต่าง ๆ ได้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 15 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ
2. วิเคราะห์หน่วยเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการภูมิปัญญาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. จัดทำเครื่องมือแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน	นางสาววิศัลยา ทองทับ
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	นางเมทินี อิมามิ
ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบประเมิน	นางสาวกัญจน์ณัฐภรณ์ ก้านพลกลาง
4. นำแบบฝึกทักษะการเขียนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ นำไปใช้กับนักศึกษา
5. ครุณาเรื่องภูมิปัญญาการจัดการเรียนการสอนให้เข้าใจ และให้สืบค้นเกี่ยวกับภูมิปัญญาเรื่องวัฒนธรรมในห้องเรียน เขียนเรียงความภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันคนละ 1 เรื่องตามหัวข้อแบบฝึกทักษะการเขียนที่กำหนดตามขั้นตอน และเชื่อมโยงเนื้อหาอย่างเหมาะสม
6. ตรวจแบบฝึกทักษะการเขียน
7. ประเมินผลการเรียนรู้จากการเขียนเรียงความ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. สังเกตการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันบูรณาการเรื่องที่สืบค้นเกี่ยวกับวัฒนธรรม
2. เนื้อหาตรงประเด็นที่ให้ค้นคว้า
3. เรียงลำดับการเขียนเรียงความอย่างถูกต้อง
4. นำผลงานที่นักศึกษาเขียนเรียงความมาประเมินให้คะแนนตามสภาพจริง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ
- วิเคราะห์ผลคะแนนที่ได้จากการเขียนเรียงความ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ สามารถทราบผลการเรียนรู้โดยการฝึกเขียนเรียงความ

ตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนการเขียนเรียงความ

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ผลคะแนนการเขียนเรียงความ		
		คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ผลการเรียนรู้
1	นางสาวแพรวพลอย อัครอารีย์	10	8	ผ่าน
2	นางสาววรรณุช ณ มุอำหมัด	10	8	ผ่าน
3	นางสาวอัยรินทร์ กล่อมเย็น	10	8	ผ่าน
4	นางสาวสุพิชฌาย์ เลียบแสง	10	8	ผ่าน
5	นางสาวสุนทรี ปาละ	10	9	ผ่าน
6	นายธนกฤต บู่ทอง	10	8	ผ่าน
7	นายปรัชญา วงศ์อารี	10	8	ผ่าน
8	นางสาวกุลธิดา กิจประพันธ์	10	8	ผ่าน
9	นางสาววณันท์ญา กลิ่นหอม	10	7	ผ่าน
10	นางสาววรัทยา มุลูคารี	10	6	ผ่าน
11	นางสาวณัฐวดี อำนวยพร	10	8	ผ่าน
12	นางสาวจุฑารัตน์ เลาะหมัด	10	8	ผ่าน
13	นางสาวนิศรา ยี่มิน	10	8	ผ่าน
14	นายประกาศิต มะลิวัลย์	10	8	ผ่าน
15	นายปิยนันท์ แสงศรี	10	5	ผ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20

บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผลการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 80 จำนวนผู้เรียนร้อยละ 20 ต้องได้รับการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่องการเขียนเรียงความ

อภิปรายผลการวิจัย

หลังจากนักเรียนได้ฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะพบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ต้องได้รับการพัฒนาเรื่องการเขียนเรียงความคิดเป็นร้อยละ 40

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยครั้งนี้

1. ครูผู้สอนควรให้นักศึกษาฝึกทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันซ้ำ ๆ เพื่อให้คุ้นชินกับการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ครูผู้สอนควรคัดแยกนักศึกษาที่เขียนไม่ได้ที่เรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ฝึกทักษะการเขียนและอ่านให้มากขึ้น
3. ควรให้นักศึกษาสืบค้นความรู้จากแหล่งเรียนรู้และมาประยุกต์ใช้ให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. พัฒนารูปแบบการสอนโดยเน้นทักษะการเขียนให้มากขึ้น
2. ควรสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาอยากเขียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

ฐิติกร พูลภัทรชีวิน. ความหมายของการจัดการความรู้. (เอกสารออนไลน์)

สืบค้นจาก <http://sites.google.com/site/gaiusjusthint>

การฝึกเขียนความ <http://old-book.ru.ac.th/e-book/t/TH244/chapter5.pdf>.

สมบัติ คชสิทธิ์และคณะ. (2560). **การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0.**

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2541) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ทัศนวัสดุ

Marion Grussendorf. **English for Presentations.** Oxford University press, England.

<https://nkr.mcu.ac.th/e-book/?p=618>โครงสร้างการเขียนภาษาอังกฤษ สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2567.

Leech and J. Stvartvik (1975: 11)ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

<https://50510ubonrat.wordpress.com/วัฒนธรรมท้องถิ่น>